

hvilken Procurator Sagen i saadan paakommen-
de uformodentlig Svaghed skal overleveres til.
Forseer sig nogen herimod, skal han bøde til vor
Frelseres Kirke efter Høieste-Rets Sigtelse.]

29. [Ingen Part eller Procurator maa fordriste
sig til at denigrere eller med ufine, ubeqvemme
og ærerørige Ord at beskiemme enten Dommer-
ne eller andre, mindre beskyldte nogen for vitter-
lig Uret, uden at han det skielligen kan bevise.
Skulde nogen sig herimod forsee og tilsidesætte
den Ærbødighed, som han Kongen i Høieste-Ret
er skyldig, straffes han paa Penge 50, 100 og fle-
re Rdlr, eftersom Forseelsen er til; og hvad saa-
ledes forefalder, medens Sagen ageres, skal Ju-
stitiarius tilholde Secretairene, som protocolle-
re, aparte at tegne og erindre, førend i Sagen vo-
teres.]

30. [Procuratorerne skal befytte sig paa, korte-
lig og tydelig at fremføre deres Sager, uden at
bruge nogen Raisonnering, som ej er grundet paa
Loven, mindre understaae sig, at forklare Kon-
gens Lov; hvilket han sig alene vil have forbe-
holdet, i hvad Tilfælde det og være kan, ej heller
maae de allegere andre Rigers og Folkes Statuta
og Love, uden i de Tilfælde, hvor Høieste-Ret
finder det uomgiængelig fornødent, saasom i de
Sager, der reise sig af det, som paa fremmede
Steder er contraheret; men de skal lade sig der-
med nøie, at de korteligen andrage Anledningen
til Sagen, og gjøre beviislig af Documenterne
det, deres Principaler enten søge, eller beskyldte
en anden for, eller hvorudi deres Principaler
urettelig søges eller beskyldes, og derpaa gjøre
deres Irettesættelse. I det øvrige skal Procurato-
rerne og alle andre Vedkommende nøie iagttage
alt, hvis dem i Høieste-Rets Patent foreskrevet er
eller herefter foreskrevet vorder. Og skal i hver
Sag af de i Retten Tilforordnede voteres, om
Procuratorerne, i hvis dem anbefalet er, have
forseet sig eller ej, og om de have forseet sig,
hvor høi Straffen skal være. Naar ellers en Pro-
curator i sin Procedure befindes at være vidtløf-
tig med Personalia eller Dicentes, som ej Sagen
egentlig vedkommer, med at interrumpere Ju-
stits-Secretairen, naar han de til Sagen henhø-
rende Documenter oplæser; eller foruroliger
Contra-Partens Procurator med Indsigelser for
Tiden, i hvis han efter hans Tour til hans Principals
Taryv frembringer, hvilket alene confunderer
Assessorerne; Saa tillades, at Justitiarius ham
betimelig advarer, enten ved Justits-Se-

cretairen eller paa anden Maade, at han sig fra
slig Vidtløftighed entholder.]

31. [Procuratorerne skal det ikke være tilladt
at lade sig af Parterne vederlægge og betale de
Mulkter, som de blot for deres egen Forseelses
Skyld kunde af Høieste-Ret vorde tildømte at
betale, og naar dem sligt overbevises, skal de
være pligtig, det i saa Maade oppebaarne igjen at
tilbagelevere, og desuden at betale dobbelt saa
meget til Justits-Kassen. De skal ej heller paata-
ge sig flere Sager, end de veed, at kan overkom-
me, og hvor der kan være nogen grundet Tviyl
om, at deres Principaler ikke have givet Ordre til
Sagens indstevning eller Fremførelse for Høie-
ste-Ret, bør de enten med Fuldmagt legitimere
sig, eller være ansvarlige til de Omkostninger,
som Vederparten for Høieste-Ret kunde vorde
tillagt. I særdeleshed bør de, naar de for nogen
udenlandsk Mand gaae i Rette, forsyne sig med
nøiagtig Caution af en vederhæftig Mand i Lan-
det, som kan være ansvarlig til de ved Høieste-
Ret tildømmende Mulkter og Omkostninger,
naar Execution efter Høieste-Rets Dom fordres.
De skal og ved enhver Sessions Begyndelse ind-
levere til Justitiarius en rigtig Fortegnelse paa de
Sager, som dem af de litigerende Parter ere an-
betroede, og ligeledes til Justitiarius skriftligen
indgive, naar de forlange nogen Sag, hvori Anti-
cipations-Bevilgning er forundt; paa Cartet an-
slagen, hvorefter den fornødne Anstalt til Sager-
nes Opplagelse skal vorde føiet.]

32. Procuratorerne skal uden nogen Forsøm-
melse befordre de dem anbefalede Delinquent-
Sager, saasom dem de behørige Acter enten fra
Cancelliet eller vedkommende Øvrigheder ere
tilstillede; Befindes nogen Procurator utilbørli-
gen at opholde nogen Delinquent-Sag, efterat han
med behørige Acter er forsynet og er i Stand til
at befordre Sagen, straffes han derfor med Mulkt
efter Høieste-Rets sigelse og Forseelsens Be-
skaffenhed. Iligemaade skal de med tilbørlig
Flid og Nidkierhed antage sig de Sager, dem
som Forsvar for fattige Folk, der ere benaadede
med Beneficium Paupertatis, vorde anbefalede,
saa Intet deri formedelst deres Efterladenhed
vorder forsømt, Vedkommende til Skade og Af-
gang i deres Ret; hvormed Høieste-Ret nøie skal
have Indseende, og i Fald det skulde befindes, at
nogen Procurator en anbefalet Sag saa skiødeløs
havde behandlet, at den Fattiges Ret derover
kunde spildes, skal de Sagen til lovligere Be-